

పాకశాస్త్రపరీక్ష

“అమ్మాయి, చంటిపిల్ల ఏడుస్తూ ఉంది. కొంచెం ఎత్తుకో అమ్మా” అని కేకవేశాను. మా అమ్మాయి గదిలో కూర్చుని తదేకధ్యానంగా చదువుతూ మాట్లాడలేదు ఏమి చదువుతూ ఉందో అని జాగ్రత్తగా విన్నాను. ఈవిధముగా చదువు వినిపించింది.

“వంగకాయకూర నాలుగు విధంబులు. వంగకాయ కూర నాలుగు విధంబులు. పులుసుకూర, ఇగురుకూర, పప్పు కూర, కారపుఁగూర - పులుసుకూర, ఇగురుకూర, పప్పు కూర, కారపు గూర. కారపుఁగూరకు నెండుమిరెపకాయలైనను బచ్చిమిరెపకాయలైన నుపయోగింపందగు”

మళ్ళీ మా అమ్మాయిని పిలిచాను.

“తీరుబడి లేదు నాన్నా. ఈవేళ పరీక్ష” అంది.

“ఏం పరీక్షమ్మా” అన్నాను.

“పాకశాస్త్రపరీక్ష - చదువుకొంటున్నాను, నాన్నా” అంది.

మారోజుల్లో పాకశాస్త్రపరీక్షలు లేవు. కనుకొక్కగా తేలిసవిషయం ఏమిటంటే : ఈ కాలంలో పాకశాస్త్రంమీద శాస్త్రపరీక్షే కాకుండా ప్రత్యక్షంగా వంటచేసే పరీక్షకూడా ఉందని తేలింది. నిజంగా ఈకాలములో ఇదొక కొత్తలాభం మనకు చేకూరిందని సంతోషిస్తూ మా అమ్మాయి పాకశాస్త్రపరీణతను వినియోగపరిపించాలని ఆలోచించినాను. పూర్వకాలపు ఆడవాళ్లు — అంటే పాకశాస్త్రాదులు బళ్లలో

చదవని రకంవాళ్లు....వంటచేస్తే మనముపడే అవస్థలు వేరే బహిరంగంగా చెప్పడము వివేకము కాదు. ఇక పాకశాస్త్ర పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులైన యీకాలపు ఆడవాళ్లు నిజముగా వంటంటూ చేస్తే—అది నలపాక భీమపాకములను మించి ఉంటుందని వేరే చెప్పక్కర్లేదు గదా! ఇంతే కాకుండా ఇంకోవిశేషం. ఇదివరదాకా అడ్డమైనవాళ్లూ వంటచెయ్యడమే! ఆడదై పుట్టిందీ అంటే పెళ్లి చేసుకోవడం ఎంత సహజమని భావిస్తున్నారో వంటచెయ్యడము కూడా అంత సహజమని భావిస్తున్నారు. నిజానికి వంటఅనేది ఒక 'లలిత కళ' అనే విషయం ఇంతవరకూ ఎవరూ కనిపెట్టలేదు.

ఇప్పుడు పాకశాస్త్రపరీక్షలు చేసి కృతార్థులైనవాళ్లకి తగిన సర్టిఫికేట్లు ఇచ్చి, 'ఇటువంటి సర్టిఫికేట్లు ఉన్నవాళ్లే వంటచేయడమునకు అర్హులు, మిగిలినవాళ్లు కాదు. 'అర్హులు కానివాళ్లు వంటచేసినట్లయితే పీనల్ కోడు (నూతన ముద్రణము) ప్రకారము శిక్షాపాత్రులు' అని నిర్ణయము చేయడమువల్ల పాకశాస్త్రమునకు మిగిలిన శాస్త్రములకు వలెనే గౌరవస్థానం లభించిందని ఊహించవచ్చు.

ఈవిధంగానే ముగ్గులశాస్త్రం, అలుకుశాస్త్రం మొదలైన శాస్త్రాలలో పరీక్షలుపెట్టి అందులో నెగ్గినవారే ముగ్గులు పెట్టడానికీ, ఇళ్లూ, వాకళ్లూ, గోడలూ అలకడానికీ అర్హులని ఏర్పాటు చేసినట్లయితే—ఈ విధంగా కొంతవరకు భరతదేశానికి శ్రేయస్సు కలగవచ్చును.

పాకశాస్త్రానికి వలెనే ముగ్గులశాస్త్రానికీ, అలుకుశాస్త్రానికీ కూడా తెల్లదొరలే తగిన పుస్తకాలు వ్రాసినట్లయితే

మరీ భేషుగ్గా ఉంటుంది.

ఇక మా అమ్మాయి సంగతి—

పాకశాస్త్రపరీక్ష కని మా అమ్మాయి ఇంట్లో పనులు ఏమీ ముట్టుకోకుండా రాత్రి బంటిగంటదాకాను, పగలు పగలంతాను కష్టపడి చదివి చదివి ఎలాగైతేనేమి పరీక్షకు వెళ్లింది.

పరీక్షలో ఏమి వ్రాసిందో ఏమి మానిందో గాని ఇంటికిమాత్రం ముఖమంతా చిరునగవుతో వచ్చింది.

“అమ్మాయి, పరీక్ష తెలాగ వ్రాసావు” అన్నాను.

“చాలాబాగా వ్రాశాను నాన్నా” అంది.

“శాస్త్రపరీక్షలో ఇచ్చిన ప్రశ్న లన్నింటికీ సమాధానం వ్రాశావా” అన్నాను.

“వ్రాశాను - కాని ధనియాలకి పాకశాస్త్రములో ఉన్న స్థానము వ్రాయమన్నారు - అదిమాత్రం వ్రాయ లేదు నాన్నా - తెలిసిందికాదూ.”

“ప్రాక్టికల్ పరీక్షో” అన్నాను.

“అల్లం పెసరట్టు వెయ్యమని ప్రశ్న ఇచ్చారు నాన్నా. కొంచెం మాడింది గాని ‘మినిమం’ పరీక్షమార్కులు వస్తాయినాన్నా” అంది.

“ఒక్క పెసరట్టేనా, ఇంకా ఏమైనా వండమన్నారా” అన్నాను.

“ఛాయస్ ఇచ్చారు నాన్నా. అల్లం పెసరట్టేనా సరే, లేకుంటే అరటికాయబజ్జీ అయినా సరే.”

మా అమ్మాయి తన పరీక్ష పత్రాలు నాచేతిలో పెట్టింది.

పాకకులుకూడా కుతూహలంతో ఉంటారు కాబట్టి వాటిని వారికికూడా చూపిస్తాను.

శాస్త్ర పరీక్షలు

౧. పాక శాస్త్ర పరీక్ష (శాస్త్ర భాగము)

మూడు గంటలు

౧. వంగ కాయ పులుసు, ఇగురు కూరలకు భేదమేమి? వంగ కాయతో గూడ నేయే కాయ కూరలను నాకు కూరలను జేర్చి వండవచ్చును?

౨. (అ) మనము సాధారణముగా నుపయోగించు వానిలో నే కాయ కూరలు, నే దుంప కూరలు, నే యాకు కూరలు పచ్చడి జేయుటకై పనికివచ్చును?

(ఆ) నల్లేరువడియంబులఁ బెట్టు విధానంబును బూర్తిగా వ్రాయుడు.

౩. (అ) అన్నమును వార్చునప్పుడు చేయిపట్టుకొనుట కేయే వస్తువు లుపయోగింప వచ్చును.

(ఆ) పులుసునకుఁ బెట్టిన తాలింపు చారునకుఁ బనికి వచ్చునా?

(ఇ) కారపు గారెలకును, వడలకుంగల భేదసాదృశ్యముల నెఱిగింపుడు.

౪. (అ) ఏయే కూరలలో గరివేపాకు వెయ్యవచ్చును? వేనిలో వేయరాదు?

(ఆ) ఇంగువ, ఆవాలు, మెంతులు, మిరియాలు, ధనియాలు, జీలకర్ర — పాక శాస్త్రమున వీనికిగల స్థానంబుల నిర్ణయింపుడు.

౫. (అ) దక్షిణాదివారి చారునకును, ఆంధ్రుల చారునకును గల భేదములను విశదీకరింపుడు.

(ఆ) పప్పుకూరలలో నెయ్యది మిక్కిలి రుచికరమైనదో సకారణంబుగ నిర్ణయింపుడు.

౬. కుక్కుటము, హరిణము, ఛాగము, లావుకప్పిట్ట, పావురము — పాకకళ కివి యెట్లు తోడ్పడుచున్నవి!

౭. (అ) అజీర్ణవ్యాధి ఎందువలన కలుగుచున్నది. దానిని వారించుమార్గము తెల్యువి?

(ఆ) అజీర్ణవ్యాధిచే బాధపడు ముగ్గురు ఆంధ్రకవులు, ఇద్దరు న్యాయాధిపతులు, పదుగురు ఆంధ్రవైద్యులు, పదు నేనుగురు న్యాయవాదులు — వీరి పేర్లను వ్రాయుడు.

౮. (అ) గోగుకూర, దోసకాయ, పనసకాయ, మామిడికాయ — ఏ దేశమందు ఫలించునవి మిక్కిలి రుచికరముగా నుండును?

(ఆ) ప్లవ్ వంట, కుక్కరువంట, సాదావంటల మంచిచెడ్డల నిర్ణయింపుడు.

శాస్త్ర పరీక్షలు

౧. పాకశాస్త్రపరీక్ష : ప్రాక్టికల్

నూ ౬ డు గ ౦ ట లు

[షరా; ఈ క్రింది ప్రశ్నలను బాగుగా చదువుకొని ఒకప్రశ్న మాత్రమే యత్నించవలెను. కారము, ఉప్పు ఎక్కువగాని తక్కువగాని యున్నచో గుణములు తగ్గించబడును.

౧. అల్లపు పెసరట్ల నయిదింటిని వేయుము. [పెసర పప్పు కొలతయును అందులో వేయు పదార్థముల మానమును వ్రాయవలెను. పెసరట్లు దోరగా వేగవలెను.]

లేక

౨. అరటికాయ బజ్జీలను అయిదుగురకు సరిపోవు నట్లు తయారుచేయుము.

[బజ్జీలకు కావలసిన వేర్వేరు పదార్థముల మానమును సూచింపవలెను.]

పరీక్షపత్రాలు చదువుకొన్నాను. సంతోషించాను.

కొన్నాళ్లవరకూ మా అమ్మాయి పరీక్షపత్రములు దిద్దేవాళ్ల ఇళ్లకు తిరగడముతో సరిపోయింది. చివరకు ప్రాక్టికల్ పరీక్షలో పోయినట్లూ శాస్త్రపరీక్షలో బాగా మార్కులు వచ్చినట్లూ — మొత్తంమీద ఎలాగై తేనేమి పరీక్ష ప్యాసై నట్లూ తెలిసింది.

“ప్రాక్టికల్లో ఎందుకు పోయిందమ్మా” అని మా అమ్మాయిని అడిగాను.

“అయిదుగురు జడ్జీలకి అయిదు పెసరట్లు వేయించు కొన్నారు..—”

“అయిదుగురు జడ్జీలేమిటి?”

“మరి ప్రాక్టికల్ పరీక్షలో సరిగా వ్రాసింది లేనిదీ చూడడానికీ, వండిన పదార్థాలు రుచిగా ఉన్నదో లేదో చూడానికీ జడ్జీ లక్కరలేదు నాన్నా?”

“ఈ అయిదుగురూ రుచిచూచి మార్కులిస్తే వాటినిబట్టి పరీక్షాఫలం నిర్ణయిస్తారా?”

“అయిదుగురు యిచ్చిన మార్కులూ కలిపి సరాసరిచేసి అప్పుడు నిర్ణయిస్తారునాన్నా.”

“సరే ఏమి జరిగింది?”

“అయిదుగురూ కూర్చుని అయిదు పెసరట్లూ తినడానికి మొదలెట్టారుట.”

“ఏం జరిగింది.”

“తినలేక పోయారట.”

“ఎంచేత?”

మా అమ్మాయి సందేహంగా చెప్పింది, “కారం ఎక్కువై తినలేక అరగంటదాకా నోరు స్వాధీనం అయింది కాదట.”

“అంతకారం ఎందుకు వేశావమ్మా.”

“మిరపకాయలు తూచడంలో పొరపాటువచ్చింది నాన్నా. ఒక ఔన్ను పచ్చిమిరపకాయలూ, పాతిక ఔన్ను ఎండు మిరపకాయలూ వెయ్యడానికి బదులు తప్పుతూనికరాయి తీసుకోవడంవల్ల ఎక్కువకారం పడిందినాన్నా.”

“ఎన్ని ఔన్నులు వేశావు.”

“ఎనిమిది ఔన్నులు పచ్చిమిరపకాయలూ, రెండు ఔన్నులు ఎండు మిరపకాయలూ వేశాను.”

“పొనీలే - ఎలాగో ప్యాసయ్యేవు అదీ కావలసింది” అన్నాను.

“పొరపాటు వచ్చింది కాని - అసలు చాలా బాగా వండుతాను నాన్నా” అంది మా అమ్మాయి.

“సరే, ఒకమాటు నీవంట చూపిద్దువుగాని” అన్నాను.

“ఎప్పుడు; నాన్నా, ఎప్పుడు.”

“చెప్పుతాలే” అన్నాను.

ఇంట్లో పొయ్యిమీద మామూలుగా వండుతుం దను కొన్నాను మా అమ్మాయి. కాని ఆవిధంగా తాను తరిఫీతు కాలేదనీ తాను తరిఫీతైన విధంగా వంటచేయడానికనీ పాతిక రూపాయలు నాచేత ఖర్చు పెట్టించింది.

మిరపకాయలూ, ఉప్పు, ఆవాలూ, మెంతులూ, కఠివేపాకు మొదలైనవి తూచడానికి ఒక సున్నితమైన తులా మానమూ, “గ్రాము” తూనిక రాళ్లు ఉండే పెట్టి కొన్నాను. బియ్యములోనూ, పప్పులోనూ, కూరలలోనూ, పచ్చళ్ల లోనూ, ఉప్పా మొదలైన వాటిల్లోనూ పొయ్యిడానికి నీళ్లు కొలవడానికి రెండు మూడు రకాల గాజుకొలతపాత్రలు కొన్నాను.

పొగుపులకు నూనె, నెయ్యి కొలవడానికి చిన్న ఔన్నుగ్లాసు కొన్నాను.

అన్నంగినె, పప్పుగినె, పెనము, బూర్రెమూకుడు మొదలైనవి పట్టుకోవడానికి నాలుగైదు రకాల పట్టకార్లుకొన్నాను.

ఉష్ణోగ్రత తెలుసుకోడానికి రెండు మూడు రకాల థెర్మామీటిర్లు కొన్నాను.

ఇంకా మా అమ్మాయి చెప్పిన చిల్లర వస్తువు లేవేవో కొన్నాను.

ఈసాధనసామగ్రి సంపాదించుకొని మా అమ్మాయి తనవంటనేర్పు నాకు చూపించ వలెనని తగిన సమయము కోసం వేచి ఉంది.

తగిన తరుణంకూడా త్వరలోనే వచ్చింది.

*

*

*

తాను బి. యల్. పరీక్ష చదవడానికి నేను డబ్బు ఇస్తానేమో నని కనుక్కోడానికి వచ్చాడు మా అల్లుడు. మొట్ట మొదట ఈ విధంగా సామోపాయంవల్ల ప్రయత్నం చేసి, నెగ్గకపోయినట్లయితే భేద, దండములు ప్రయోగించవలెనని అతగాడి అభిప్రాయమైనట్లు నేను గ్రహించాను.

అల్లుడు వచ్చిన ఇటువంటి తరుణం ఊరికే పోనివ్వడం మొందుకని ఆరోజున మా అమ్మాయిని వంటచెయ్యమన్నాను. మా ఆవిడను చూస్తూ ఉండమన్నాను. మా అల్లుడికి ఇష్టమైన పిండివంట గారెలు వండమన్నాను. మా అమ్మాయి వంటచెయ్యడం ప్రారంభించింది. రెండుస్టవులు వెలిగించింది. బ్రతుమని శబ్దం చేస్తున్నాయి. తులామానంతో బియ్యం తూచింది. గాజుపాత్రతో నీళ్లు కొలిచిపోసింది. తను కొలిచిన మినప్పప్పు నానేసి తల్లిని రుబ్బమంది. నన్ను ఆవాలూ, జీలకర్రా మెంతులూ రెండేసి డ్రాముల చొప్పున కొంచెం తూచిపెట్టమంది.

“అమ్మాయి, పప్పులో నీళ్లు చాలవే” అని తల్లి అంటే, “నీకు తెలియదు ఊరుకో అమ్మా; ౨౫౦ గ్రాముల కందిపప్పుకి ౨౦౦ క్యూబిక్ సెంటిమీటర్ల నీళ్లు చొప్పున పోశాను. తక్కువ లేదు” అంది మా అమ్మాయి.

బియ్యంలో నీళ్లు ఎక్కువ అయ్యేయనీ, కూరలో ఎక్కువ మెంతులు పడ్డాయనీ, పులుసులో ధనియా లక్కర్లేదనీ తల్లి చెప్పితే తల్లితో ఘర్షణ పడింది. దాని ఇష్టము వచ్చి

నట్లు చెయ్యనివ్వమనీ, ఏమీ అడ్డు చెప్పవద్దనీ తల్లిని నేను మందలించాను. ఎలాగైతే నేమి ఒక గాజుపాత్రా, రెండు ఢేర్మామీటర్లూ బద్దలుకొట్టి అయిదారు గంటలలో మా అమ్మాయి వంటచేసి ఒగుర్చుకొంటూ వెళ్లి తనగదిలో కుర్చీలో కూర్చుని పాకశాస్త్ర గ్రంథము తిరుగవేస్తూ తాను సరిగా వండినదీ లేనిదీ సరిచూచుకొంటోంది. మా ఆవిడ వడ్డించింది, మా అల్లుడికీ, నాకూ.

అంతవరకూ ఉత్సాహంగా మాట్లాడు తున్న మా అల్లుడు మొదటిముద్ద నోటిలో పెట్టుకొన్నది మొదలు చివర దాకా ధుమధుమ లాడుతున్నాడు.

తనభార్య పాకశాస్త్రపరీక్ష ప్యాసయిందనీ, అదే ఆరోజున వంట చేసిందనీ నేను చెప్పినా అతడు సుముఖుడు కాలేదు.

అర్ధాకలిగా లేచిపోయి, బి. యల్. చదువుకు డబ్బు అడగకుండానే అతగాడు సాయంత్రం బండిమీద ఇంటికి వెళ్లి పోయాడు.

“అతనికేం కోపం వచ్చిందో గారెముక్కేనా ముట్టు కొన్నాడు కాడు. ఎందుకో కనుకోండి” అంది మా ఆవిడ.

“ఎందుకు కోపం?” అన్నాను.

“అన్నం చిమిడింది, పప్పు ఉడకలేదు, కూర చేదుగా ఉంది, గారెలు కొన్ని మాఢాయి, కొన్ని అసలు ఉడకనే లేదు — అతడు ఏమనుకొన్నాడో, పాపం” అంది.

“భార్యవంటే నచ్చకపోతే—పాకశాస్త్రపరీక్ష ప్యాసయిన

భార్యవంటే నచ్చకపోతే అతనికి ఎవరివంట నచ్చను” అన్నాను.

మా అమ్మాయి మా మాటలు విన్నది. తనభర్త ఏమీ అననిదే మేమే అతనికి అన్నిమాటలూ ఆరోపిస్తున్నామని భావించింది. కోపంవచ్చి అన్నదికదా “ఇలాగు పరీక్షలో వండి ఉన్నట్లయితే తప్పకుండా ఫస్టుక్లాసులో ప్యాసై ఉం దును. ఎంతబాగా వండినా బాగాలేదంటున్నారు — పోనీ, లెండి” అని కంట తడిపెట్టి ఏడ్చింది. అనలేదు కాని తన భర్త తిండి తినకుండా లేచిపోవడానికి మేమే కారణమని మా అమ్మాయి ఊహించినట్లు స్పష్టము.

1931